

(Continuare din pag. 1: G-I. Chiuzbaian.)

După '89, îmbrăcată în roba libertății, această revistă a reapărut în martie 1990 și de atunci este o apariție riguroasă pentru care lumea manifestă interes. Și nu doar juriștii!

În multe privințe concordă preocupările noastre. De altfel, acțiuni similare sunt prezentate și în revista dumneavoastră CURIERUL ROMÂNESC, de care am aflat cu multă plăcere prin intermediul prietenului nostru comun care este și colaborator al revistei dumneavoastră și colaborator al revistei noastre, este vorba de domnul Marcel Schapira, Suveran Mare Comandor de Onoare Emeritus - președinte de onoare și fondator al lojii "ROMÂNIA UNITĂ" din Paris, o personalitate de elită în lumea masonică, dar nu doar în lumea masonică, pentru că și domnia sa este jurist de formație, după cum bine cunoașteți.

S.C.: Vă rog să povestiți mai mult despre dumneavoastră!

G-I.C.: Da, dar mai întâi vă voi oferi această carte, care se intitulează "Exercițiul puterii", care a apărut în anul 2000. "Exercițiul puterii", de ce? Pentru că această carte năzuiește să fie o pledoarie pentru adevăr, încercând să surprindă cu obiectivitate luminile și umbrele unei tranziții prelunge și mult peste așteptări. Comentând evenimente aflate la vedere, dar și altele tănuite în spatele ușilor închise, paginile acestui volum țintesc mai ales acele zone care au o semnificație specială și pot fi considerate decisive pentru procesul de edificare a unei democrații umaniste, a unei civilizații moderne în România. Textele privind "Reforma justiției" ilustrează atât modul de promovare a unui interes național major, cât și opțiunile și convingerile mele care, în calitate de ministru al justiției, am fost un timp chiar unul dintre actorii principali ai unei bătlâii neîncheiate nici astăzi.

Această carte se ocupă și de realitățile din Basarabia, cu o aplicare specială asupra cazului lui Ilie Ilașcu și a grupului său.

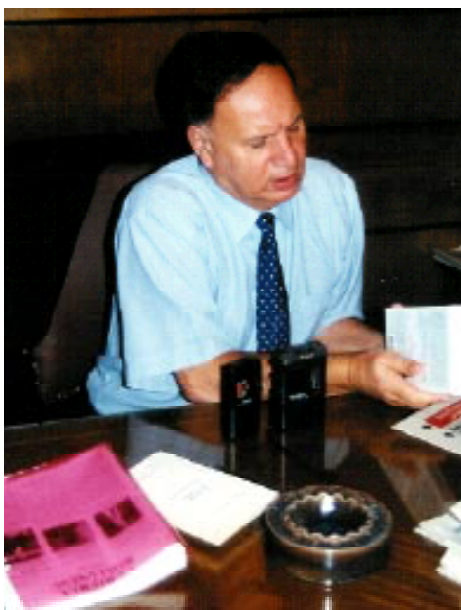
După cum bine știți, Ilie Ilașcu, după multe acțiuni în favoarea sa din partea mai multor organizații, inclusiv din partea Uniunii Juriștilor și a Asociației Internaționale a Juriștilor Democrați, asociație afiliată Organizației Națiunilor Unite și din a cărei conducere chiar fac parte, a adoptat mai multe rezoluții, s-a reușit eliberarea lui Ilie Ilașcu, însă colegii săi au rămas în continuare în temnițele de la Tiraspol, care sunt sub cizma structurilor de tip stalinist care guvernează în acea enclavă secesionistă din Republica Moldova care se numește "Transnistria".

În această carte se află și un curriculum, privind întreaga mea activitate: sunt menționate studiile, activitățile mele de judecător timp de aproximativ douăzeci de ani, pe urmă de inspector general în ministerul justiției, până în momentul numirii mele ca ministru de justiție la 6 martie 1994.

Am funcționat ca ministru de justiție până în septembrie 1996, când a fost ruptura între cele două partide care erau la guvernare în acel moment. Era vorba de PUNR, care m-a propus pe mine, inițial fără să fiu membru al partidului respectiv, timp de șase luni de zile am funcționat ca independent. În revista "Palatul de Justiție" am evocat diferențele pe care sensibil le-am simțit, în perioada de la început, de 6 luni, când nu aparțineam nici unui partid și eram ministru de justiție, și următorii doi ani, cât am aparținut unui partid. Și diferența este în favoarea perioadei când n-am fost membru al vreunui partid. Personal cred că pentru un ministru de justiție ar fi ideal, deci pentru "Ministrul Dreptății", ar fi ideal să nu aparțină vreunui partid politic, pentru că atunci și populația manifestă o mai mare încredere și ministrul justiției se bucură de sprijinul întregului recipier politic. Exact acest lucru s-a întâmplat!

În ziua în care depuneam jurământul ca Ministru de Justiție, cine credeți că mi-a adus cele mai frumoase

elogii? Șeful opoziției de atunci, regretatul Corneliu Coposu, care era Președintele Convenției Democratice, m-a elogiat într-o conferință de presă din acea zi. Dumnealui era membru al Uniunii

"Exercițiul puterii năzuiește să fie o pledoarie pentru adevăr, încercând să surprindă cu obiectivitate luminile și umbrele unei tranziții prelunge și mult peste așteptări".

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

Juriștilor și ne cunoșteam chiar din activitățile noastre și mă prețuia în mod deosebit. Bineînțeles că a fost o surpriză pentru foarte multă lume.

Am putut simți că atunci când, ministru de justiție fiind, n-am fost membru al vreunui partid, am avut sprijinul opoziției, sprijinul mass-mediei, sprijinul societății civile și am reușit să fac mult mai mult decât în restul mandatului de doi ani de zile, în perioada în care eram membru al unui partid, pentru că imediat, radical, pozițiile s-au schimbat față de mine. În momentul când am devenit membru al unui partid politic, deci persoană regimentată politic, am dobândit o altă imagine în percepția inclusiv a opiniei publice. Și de aceea mi-am îngăduit de dată recentă, vorbind despre revizuirea Constituției, pentru că este o dezbatere în actualitate, să sugerez că ar fi mai bine ca ministrul justiției să nu fie înregimentat politic, desemnarea sa să fie condiționată de un aviz prealabil al Consiliului Superior al Magistraturii. Aceasta și pentru faptul că, chiar prin Constituție, prin articolul 131, se prevede că Ministerul Public, deci procurorii, parchetele, se află sub autoritatea ministrului de justiție. Și în condițiile în care ministrul de justiție este un om politic, există tot timpul susceptibilități, suspiciuni că ar exista influență politică în acest domeniu de activitate. Bineînțeles că s-ar putea, spre exemplu, elimina acea locuțiune din Constituție privind autoritatea ministrului de justiție asupra Ministerului Public, însă, în aceste condiții, unii ar putea să se întrebe ce vom face atunci cu Ministerul Public, care ar scăpa, în această situație, de sub orice control. Există un remediu și pentru aceasta, există soluții!

Tot eu am propus ca eventual Ministerul Public să treacă sub autoritatea parlamentului, așa cum se întâmplă lucrurile cu toate instituțiile statului. Desigur că și în calitatea mea de președinte al Uniunii Juriștilor din România încerc să-mi aduc o contribuție cât mai importantă stimulând creativitatea colegilor noștri. De fapt, aceasta este menirea Uniunii Juriștilor din România, care este cea mai cuprinzătoare organizație profesională a juriștilor, cuprinzând atât judecători, procurori, avocați, dar și cadre universitare, chiar și polițiști, ofițeri de poliție care sunt de formație juridică,

notarii, avocații, cu alte cuvinte: toți cei care sunt considerați oameni ai legii. De asemenea, pentru că dumneavoastră vă ocupați de o revistă care se adresează românilor în special aflați în străinătate,

vreau să vă spun că avem și numeroși membri de onoare ai Uniunii Juriștilor care sunt stabiliți de multă vreme în străinătate și care s-au afirmat, unii devenind personalități ilustre ale țărilor de adopție în domeniul dreptului. Este suficient să vă dau câteva exemple: Nicolas Mateescu Mate, probabil că îl cunoașteți, din Canada, care este creatorul dreptului aerospațial; profesorul Alexandru Danielopol care tot în zona aerului este, în sensul că este creatorul dreptului aerian - practic, el a fost autorul primului cod aerian de rezonanță din istoria României și care s-a bucurat de o atenție deosebită și în străinătate, ceea ce s-a remarcat în faptul că el a fost invitat să participe la redactarea altor coduri din alte țări, iar la ora actuală face parte din comisia de redactare a codului aerian francez, dânsul fiind stabilit în Franța. Desigur că avem și mulți alți membri de onoare ai Uniunii noastre, care sunt juriști din alte țări, nu de origine români și printre ei l-aș menționa pe profesorul Robert Badinter, fost ministru de justiție al Franței, fost președinte al Consiliului Constituțional al Franței, cel care a pledat cu succes și a reușit să obțină abolirea pedepsei cu moartea în legislația Europeană. Ceea ce nu se prea știe este că Robert Badinter, prin strămoșii lui, provine de pe un teritoriu românesc. Deci, într-un fel sau altul, este legat de țara noastră, fapt care a motivat și interesul său pentru elaborarea proiectului de Constituție din 1991, prilej cu care a vizitat de mai multe ori țara noastră, iar cu ocazia invitației mele din

1995 a devenit membru de onoare al Uniunii Juriștilor. În Uniunea Juriștilor avem ca membri de onoare și alte personalități de marcă din Italia, din Statele Unite, din Franța, care au obținut o serie de distincții acordate de Uniunea Juriștilor.

De dată recentă, spre exemplu, am încurajat prezența alături de noi a unor distinși ambasadori ale unor țări prietene, care sunt de formație tot juriști și care chiar se simt bine în mijlocul nostru, considerându-se nu numai membri de onoare, ci membri activi, prezenți efectiv la toate manifestările noastre. Așa a fost cazul unui distins coleg al nostru, care din păcate și-a încheiat misiunea în România de puțină vreme, este vorba de domnul Blagoj Zasov, ambasadorul Republicii Macedonia. Alături de noi, de când a venit în țară, este și excelența sa, domnul Sandu Mazor, ambasadorul Israelului, tot coleg de-al nostru, fost adjunct al șefului poliției naționale din Israel. Domnul Sandu Mazor a participat recent la o acțiune a noastră, un simpozion național consacrat dezbaterii proiectului de Constituție și reformă a justiției, aducându-și o contribuție importantă. În "Palatul de Justiție", în numărul acesta apare primul text oferit de domnia sa, prima intervenție și în numărul viitor va apărea un text despre "Israelul și Constituția", un text foarte interesant în condițiile în care, după cum bine știm, Israelul este printre puținele țări care nu au o constituție scrisă, dar asta nu înseamnă că nu există niște reglementări care în totalitatea lor fac să funcționeze toți constituțional statul Israel. Și ambasadorul Azerbaidjanului, recent sosit, fost procuror general și fost prim-adjunct al ministrului de interne, șeful Interpolului național din Azerbaidjan, este preocupat de activitățile noastre, mai ales în condițiile în care domnia sa este și vicepreședintele Uniunii Internaționale a Juriștilor. Iată cam care este profilul Uniunii noastre.

S.C.: Eu am să fiu încăpățânată și am să revin la întrebarea mea inițială și să vă rog să povestiți mai mult despre dumneavoastră: ce pasiuni aveți, despre viața de familie - mai ales că publicația CURIERUL ROMÂNESC este editat de o familie: de mine, de soțul meu aici de față și cei patru copii ai noștri. Cea mai mare este o fată, care a studiat istoria artei și a